

отъ новия мѣсѣцъ, но отъ дѣвола който былъ въ него. Тога апостолите сѣ уплашиха, да не изгубѣтъ онаа благодать, която имъ даде христосъ да изгоняватъ вѣсовете (дѣволите), за тѣй го питали, и казали: господи защо не можахме нѣе да изгониме дѣмона отъ момчето? а христосъ положи сѣчката причина (сѣбѣ или кабахатъ) на момчето на баща мѣ, само да не сѣ посрамѣтъ апостолите, които не были сѣи совершенни на вѣрѣ и сѣ сомнавали (шѣпендискали) за исцѣленіето на силна дѣмонъ. За тѣй христосъ укорилъ евреите като невѣрни, а апостолите не укорилъ предъ народа: защото шѣше да ги проводи по сѣчкѣ свѣтъ да проповѣдатъ евангеліето, и да набѣчатъ сѣчките народы на истинната вѣрѣ, за която вѣрѣ имъ рече христосъ, чи ако иматъ вѣрѣ колкото едно синапено зѣрно тешка и люта и да вѣрватъ безъ шѣпе, могатъ и горы да повдигнатъ и сѣчко да праватъ. Таквази вѣрѣ придобива чѣловѣкъ ако прави добры работы, и който има таквази вѣра безъ шѣпе, той какъто иска отъ бога полѣчва. Подиръ вознесеніето христово, апостолите имали таквази вѣрѣ, но горы неподигнали: защото не было нѣжда (ихтиза) а подиръ апостолите нѣкои свѣтїи чѣловѣцы, които были и по долни отъ тѣхъ, подигнали и горы отъ мѣстата имъ, за нѣкомъ нѣждѣ, споредъ какъто рекалъ христосъ. И като питали апостолите христа защо не можили да изгонѣтъ дѣвола, той имъ рекалъ, какъ дѣвола не може да сѣ изгони сѣ дрѣго, само сѣ постъ и молитвѣ, като пости и болныя и който го цѣри: защото молитвата сѣ постъ е много страшна на дѣвола, понеже поста не оставѣ онаа пара да размѣти ума, която дохожда на мозака отъ истіето. За тѣй кога пости чѣловѣкъ, и ума бѣва чистъ отъ парата на истіето, тога неговата молитва бѣва на дѣвола по страшна и отъ огнѣ. Който чѣловѣкъ нѣма тѣзи двѣте работы постъ и молитва, той не може лесно да сѣ избави отъ дѣволските рѣщѣ: защото, кога е сито тѣлото, тога ума бѣва гордерливъ, а кога е гладно, тога ума е смиренъ. Тѣй като доказалъ христосъ на апостолите за дѣвола, послѣ имъ предсказалъ своѣтъ смѣрътъ и славното си възкресеніе. Да знаѣтъ отъ напредъ, чи да не сѣ уплашатъ, кога начнатъ да го мѣчатъ, и да не рекаѣтъ: той толко чѣдеса направи, морето и вѣтара го слѣшаше, а сега какъ сѣ предаде на таквази укорителна смѣрътъ. Но като имъ убѣдилъ своѣтъ скорбна смѣрътъ, казалъ имъ и радостното свое тридневное възкресеніе.

ПОУЧЕНИЕ.

Христїане! сѣ тога христосъ поѣчва насъ да тѣрпиме сѣ благодареніе сѣкомъ вѣдѣ, и да знаѣме, чи подиръ сѣкомъ вѣдѣ дохожда радость,